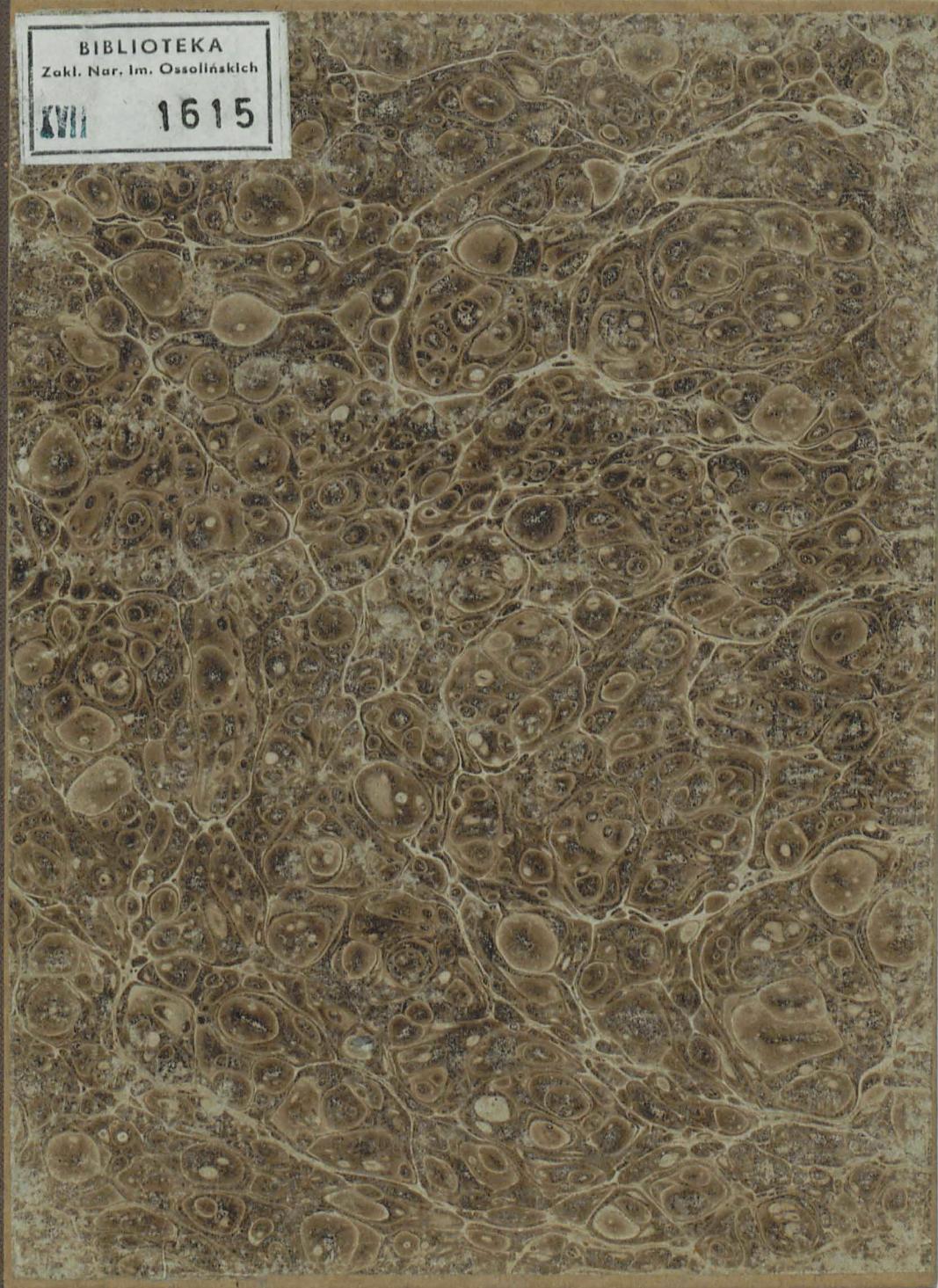

BIBLIOTEKA

Zakł. Nar. im. Ossolińskich

XVIII

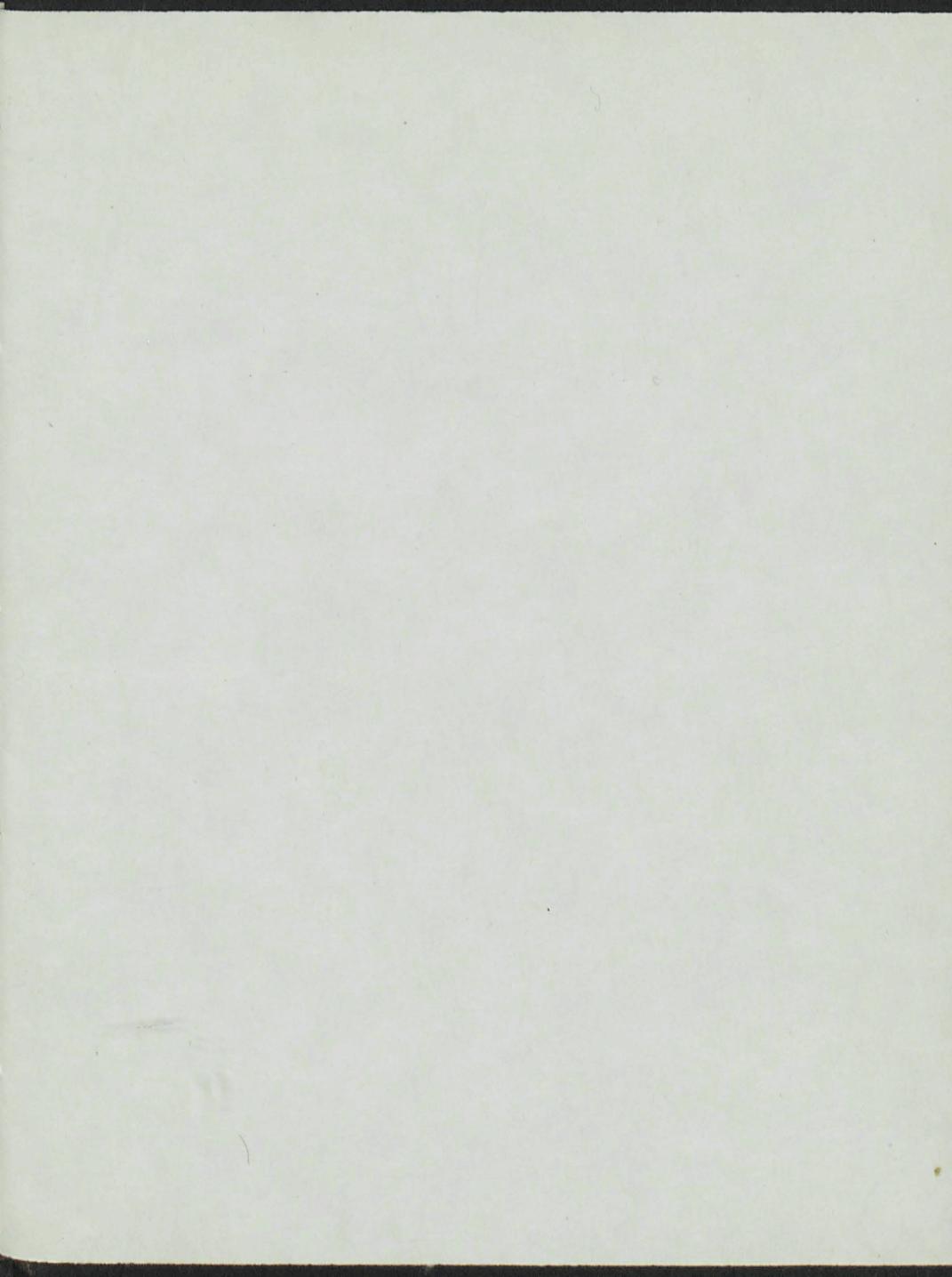
1615

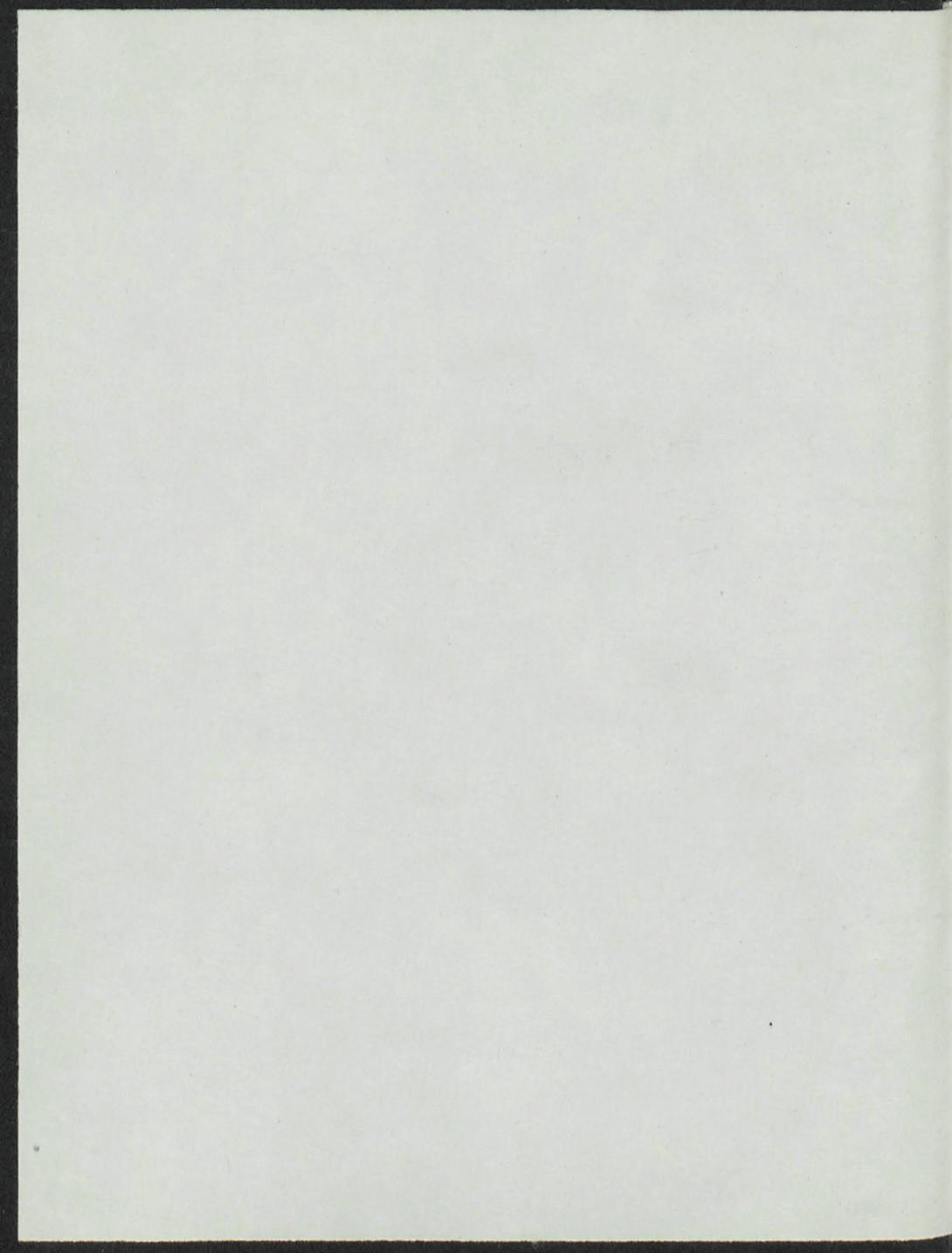

5320

Bartekz

11

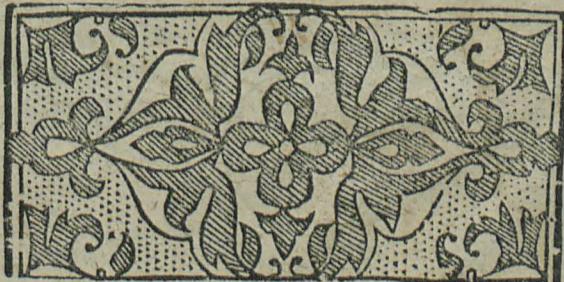

NIEPOSPOLITE R V S Z E N I E Abo GĘSIA WOYNA.

Trudno iuż w Polsce o kiy / bo zá hęscę Miesiecy /
Wyniesli ich na Woyne do kilku tysiecy.
Turcynsie srodze lekal / bali sie Tatarzy /
Strahliwac to / gdy Polak w polu kieim párzy.

I A N A DZWONOWSKIEGO GENERALA
Pilzinstiego.

non

W Krakowie / Roku 1621

◆

Ośi ná Albertusa to Rusenie poszlo/
Co žywo ná rámieniu wielkie kue nioslo:
Jedni byli w kurpielach/á drudzy w chodatkach/
Jeszcze było nie szychac o takiach kozakach.
Napewniejszy rynstunek zá pazucho karty/
Sam chlop goly iák beben/ iák dyabel odárty.

1621

1821

1704

1824

18

XVII - 1645 - IV

Niepospolite ruszenie / ábo Getia a Bonyá.

Szláhcie i Kázmárem

Na lareca Chala

Hey/hey/domá gospodarz: Kác. Acoč Pánie ponim/
Szl. Otworz bráce do stáyne že tu wiadez koniem.
Będzie nas tu wnet wiecę / co iedziemy z woyny /
Prosimy gospodarzu o nocleg spokoyny.

Kác. Trudno vnas o pokoy moy láskawy pánie/
Bo kto iedzie gościncem / v nas wókárczmie stánie.

Szlá. Naszze siáno dla koni: Kacz. Jest láskawy pánie/
Szlá. A siáno maš: Kác. N tegoč podobno dostanie.

Mialem ci ia brog owsa / y siána dwá brogi.

Ale mi ie wytrawil żolnierz bárdzo strogi:

Boday tam o tey woynie ani bylo slycháć /

Ledwie sámí od głodu nie muśiemy zdychać /
Szlá. A roszák nászy plácili / a zwłaszcá Szláhciecy /

Kác. Až ich tamo po wieża gdzie na szubienicy.

Sz lá Nie mow tak gospodárzu bo vtráciš ná tem /
Plácilem ia wgospodach z moim pánum brátem.

Nie mowie o żolnierzá / ábo o piechote /

Naydzie miedzy dobremi drugiego niecnote.

Kác. Kát že ich wie moy pánie ktorz nich cnotliwy /
Brálić mi y w ogrodzie / dárlić mi y śliwy.

Zwłaszcá owi líiacy odarta piechotá /

Nie maš sam níć dobrego káždy z nich nie cnotá.

Tak to kupa iák bydlo to hultáystwo gnano /

Wierze že ich v dyabla bylo názbieran.

Szláhcie

Nie mowie o Piechoćie / lecz o stanie nászym /
Silásmy vtráčili ná Moynie tym czásem.
Wiele sie nas stárzalo / mowie iednym słowem /
Ják žywo drugi nie byl tu / pod Szedžisowem.
Zbroje nie mial iako žyw drugi / ná swym grzbiecie/
Teraz wiemy co dobrze / a co zle ná świecie.
Zdrowiasiny ná tyráli pochromili konie /
Bodai wiecsey nie bywáć w ták dalekieu stronie.

Káčmarž

Aleście po prožnicy moy Pánie ieždzieli /
Boście sie wy z Tátary ni z Turkí nie bili /

Szláchéic

Dobrzec / žesmy z Tátary sie nie potykáli /
Lewiebysmy ich žywem my nie polykáli.
A wiem / iže oprocz nas bylo ich nie málo /
Co sie z temi Pogány w polu potykálo.

Káčmarž

A tuč sie potykáli podle mego pletá /
Bo mi mogli dobrze išć dla rzadkiego bletá.
Jaki taki to ná leb / bo tež bylo ślistko /
Podobno tu Tárázy kedyś byli bliško.

Szláhéic

Nie toć to potykánie co vlgnać po všy /
Leż to / co sie w polu bić / choć ná dobrey fussy.

Káčmarž

Káczmarz

O Diablaž sie mieli bić/czegoż im nie stało /
Wybraliś tu stacyey po tych wsiach nie mało.
Nie małoč tu kłopotu zdraycy nawiązyli/
Awżdychmy sie my z nimi nigdy nie swiązyli.
Nie nowinac / że sobie pochromili klacze /
Bo tu nę nich nie ieden y do tych czas płacie.
Pobrali nam Bárany / Gesi / Káczki / kury /
Káždy džien sie wáliło przez wieś iako chmury.
Do brogow sturmowali / a zwodzili hárce /
Nie dali się ná piecu wyspać / y kuchárce.
Po calej nocy po wsi dyabli ich nosili/
Wiecsey wſedy vkradli nižli wyprosili.
Wiec sie do nich co źywo by ná złość ciſnelo /
Jakoś czegego nie zchował / tylko sie lysnelo.
V nášego sasiada Janá podrygály /
Był párobek zuchwalec/inž prawie nie mály
Džiewce złość wyrządzivsy / poszedł ná swa wola /
Molal sie z nimi po wlec nižli oráč rola.
Porwáwshy kilka groszy ktore byly w fasce /
Bá y sery námácal/co wišíaly w lásce.
Nuž z innych wsi odeszlo nie mało czeladzi /
Kto iedno do nich przystał byli bárdzo rádži.
Wiem iże tam nie káždy Turczyna obrážil /
Bo tu drugi za bydlem iako rospukły lázil.
Nuž owi bieszadni co pasali kozy /
Ow złodziey w net vkradnie rychley niž poloży.

Užilič w prawdzie každy z nich opalone kie /
Smáč iže ten za krzaca poiedynkiem bie.
Máis drudzy z to mestwá bo zrosli za krzakiem /
Drugi iák žyw nie widział / Páchotka z pulsakiem.

Bálom

Jács tež bálamučí z wielkimi dupámi /
Málili sie tu przez wies / iák bydlo kupámi.
Wielka dupá nízli głop / wielki iák glewia /
Ják by widły w ryc wetknal taka proporcya.
Mielic tež hárkabuzy y rožny przy boku /
Malo sie ci nabija od roku do roku.
Tácy owo bywali / co szotki nosili /
Niewiasty kupowaly bo pięknie prosili.
Teraz sie z vberáli iák iakie strásydlá /
Pásluszy včiekáli na polu od sydlá.
Gdyby mieli ogony kośmiate a rogi /
Rsam dyábel nie byłby ták hániebnie strogi.
Strássliwy owo żołnierz gdzie vderzy dupa /
Obali Tátárzyná záraz y z chálupą.

Szlachcie

Wieš otym gospodarzu že to pospolite
Ruszenie / záciagálo ludzie rozmáite.
Byla Szlachtá / Rózacy Wegrowie / y Niemcy /
Polacy / Rus / Mázurzy / inni cudzoziemcy.
Ale nowiná drugiemu tam sie widziec z nedza /
Jednak každy musi bić kiedy ich nápedza.

Káczmarz

Kaczmarsz

Bá vlastneć nárušenie moy láskáwy Pánie /

Rušalič nas iák diábli niestety mníe ná mi
Boday sie byl nie rušyli žaden w nášey ziemí

Bo storo sie rušyli biedá bylá z nimi.

Kiedy by moje gáste teraz zmartwych wstály,

Wierze o tym rušeniu žeby powiedaly.

One moje kokoški k ore daly gárdla /

Wielka tego gromáda w nášey wsi vmarla.

Nuž co bylo w komorze legumin potroše /

Rušenie nárušylo bá y stáre groše.

Bo nadrzewie wybráli po cztery pobory /

A potym inž gárneli y sydlo z obory.

Niewiem co tam zwojował wołem ábo krowa /

A przecie to rušeniem pospolitem zowa.

Jesli tež to co z gumuá wssytko wykruszyli /

Boday sie ták do smierci z mieyscá nie ruši /

Aleć widze y Ksiežow y žakow ruši.

Co kilka snopkow mieli wssytko wykruszyli.

Nápisali im stárszy co si ná procesie /

Niechay mowí káždy z nich puł grzywny przyniesie.

A trudno to ná zbierá žakowi z kropidlá /

Przedál drugi przedzionko zdawssy z motowidlá.

Musiel išc chudacy do miastá; poborem /

Lzámi sie zalewáiac klechá y z kantom.

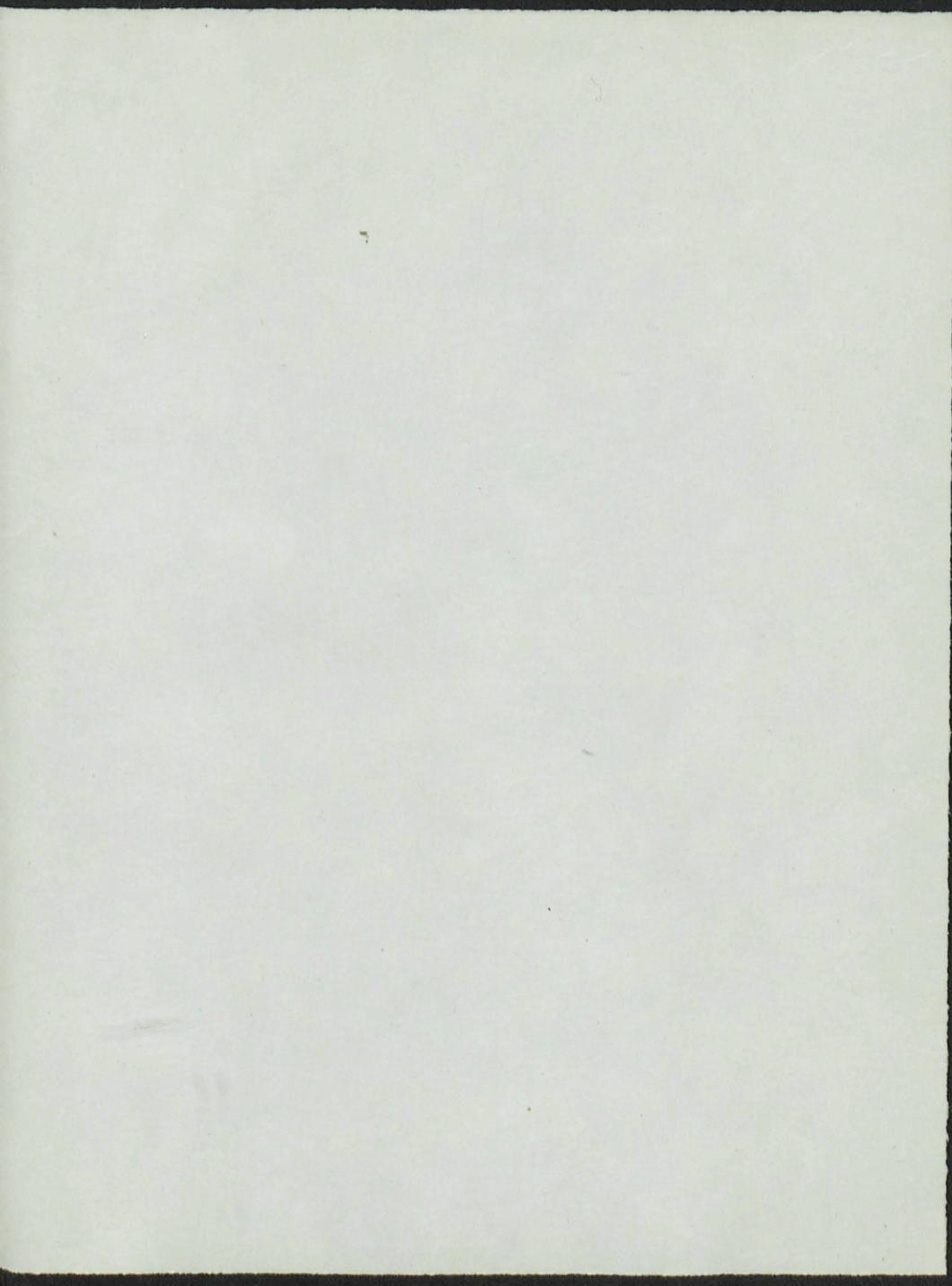
Nie pomogło choć piatki puł roká suszyli /

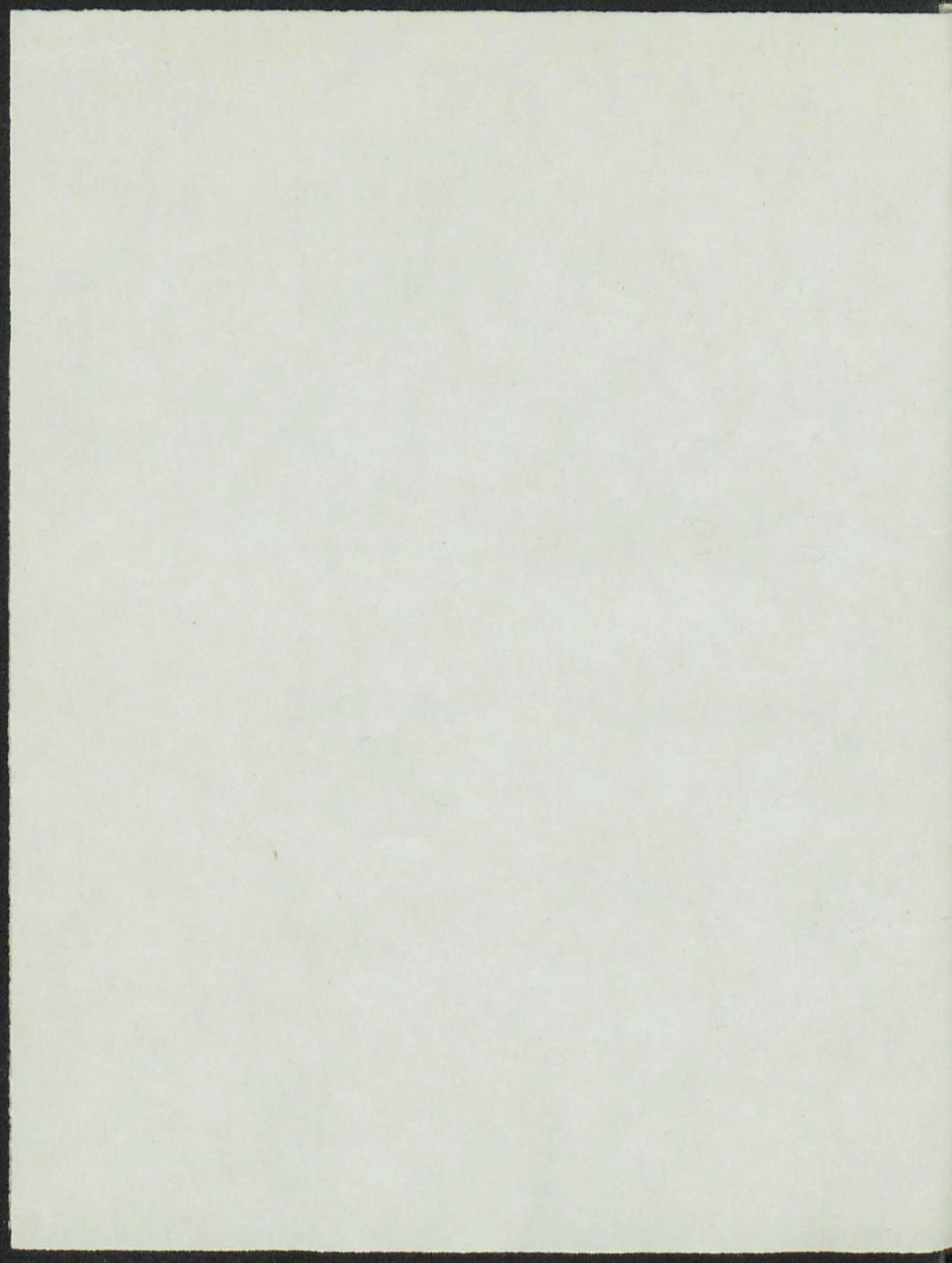
Przecie ich nie pomálu po miešku tušyli.

chudź na nie ma uciec / chudy / blady nagi/
O głóle nie masz uciec / tylla latane blesiągi.
Kiepskwo tu daley bedzie Domine Matyja/
Nie pomóżże otoce ani Letamia.
Jesli was tam drugi raz / aby trzeci ruzsa/
Molicie na Podole powstroniacz kusza.
Biolitej drugim nuc / choc w Podolu byli/
Nikt ich nie bil / oni zez niktogo nie bili.
Jeszcze deudzy potrui / nie Podolsku / bedzi/
Teraz kazydz koplis do swej miliey iedzie.
Amy / na znak zwyciechwa / narujenia tego /
Wziewisz kusej .. zralmy ieden oo drugu

21 III 1817.

OPRAWĘ WYKONANO

w prac. Instytutu konserwator.

Biblioteki „Ossolineum”

Data 23.1.85 podpis D. Kowalewski

